

T.C.
YARGITAY
Birinci Ceza Dairesi

E:2014/309

K:2014/2551

T:21.04.2014

- **Kasten Öldürme**
- **Azmettirme**
- **Yardım Eden**
- **Suç İşlemeye Teşvik Etmek**
- **Suç İşleme Kararını Kuvvetlendirmek**

Özet: Sanıkla maktulün ortak tavuk çiftliği işlettikleri, gelir paylaşımı nedeniyle aralarında husumet bulunduğu, bu nedenle sanığın maktulü gıyabında öldürmekle tehdit ettiği, olay günü sanığın diğer sanıklarla beraber tavuk çiftliğinin yanında bulunan bostana karpuz toplamaya gittiklerinde arabasını tamir etmeye çalışan maktulü gördükleri, sanığın maktulün yanına giderek alacak verecek meselesi yüzünden tartışmaya başladığı, diğer sanıkların da kavgaya katılarak sopayla maktule vurdukları, sanığın tavuk çiftliğinde bulunan kendisine ait av tüfeğini alarak olay yerine geldiği ve tüfeği diğer sanığa verdiği, bu sanığın da elindeki tüfekle kaçmaya çalışan maktulü takip edip, tarla içerisinde yakın mesafeden ateş ederek karın bölgesinden vurarak öldürdüğü olayda, olay öncesi ve sırasındaki eylemleri birlikte dikkate alındığında sanığın, maktulü öldürmeye karar vermiş olan diğer sanığın kasten öldürme eylemine öldürme kararını teşvik ve takviye ederek ona silah temin etmek suretiyle TCK'nın 39. maddesi kapsamında yardım eden olarak katıldığı, azmettiren olarak kabul edilemeyeceği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 38/1, 39, 81/1)

1- Sanık Bayram AH hakkında maktul Ahmet'e yönelik kasten yaralama suçundan CMK'nın 231. maddesi uyarınca verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin karar, CMK'nın 231/12. maddesi uyarınca itiraz yasa yoluna tabi olduğundan, sanık Bayram Ali müdafii ile katılan Emel vekillerinin sanık Bayram Ali hakkında bu suçtan kurulan hükme yönelik temyiz istemlerinin, CMUK'nın 317. maddesi uyarınca reddine karar verilmiştir.

2- Sanık Ozan hakkında maktul Ahmet'i kasten öldürme ve sanık Ramazan hakkında maktul Ahmet'i kasten öldürmeye azmettirme suçlarından kurulan mahkûmiyet hükümleri ile sanık Ömer hakkında maktul Ahmet'i kasten öldürmeye azmettirme suçundan kurulan beraat hükmüne yönelik olarak yapılan incelemede;

Toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanıklar Ozan ve Ramazan'ın suçlarının sübutu kabul, oluşa ve soruşturma sonuçlarına uygun şekilde suçların nitelikleri tayin, takdire ilişkin cezayı azaltıcı sebebin niteliği takdir kılınmış, savunmaları inandırıcı gerekçelerle değerlendirilmiş, sanık Ömer hakkında elde edilen delillerin hükümlülüğe yeter nitelik ve derecede bulunmadığı gerekçeleri gösterilerek mahkemece kabul ve takdir kılınmış, incelenen dosyaya göre verilen hükümlerde bozma nedeni dışında bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan, sanık Ozan müdafinin temyiz dilekçelerinde ve duruşmalı incelemede, eksik incelemeye, suç niteliğine, haksız tahrik hükümlerinin uygulanması

gerektiğine, delillerin hatalı değerlendirildiğine ve sair hususlara, sanık Ramazan müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ve duruşmalı incelemede eksik incelemeye, sübuta, haksız tahrik hükümlerinin uygulanması gerektiğine, delillerin hatalı değerlendirildiğine ve sair hususlara, katılan vekillerinin suç niteliğine, sanık Ömer'in suçunun sübuta erdiğine, delillerin hatalı değerlendirildiğine, takdiri indirim hükümlerinin uygulanmaması gerektiğine ve sair hususlara yönelen ve yerimle görülmeyen sair temyiz itirazlarının reddiyle,

A) Sanıklar Ozan ve Ömer hakkında kurulan, kısmen re'sen de temyize tabi olan hükümlerin tebliğnamedeki düşünce gibi **ONANMASINA**,

B) Sanık Ramazan hakkında kurulan hüküm yönünden;

Oluşa ve dosya kapsamına göre; sanık Ramazan ile maktulün yaklaşık üç seneden beri sanık Ramazan'a ait arazi üzerine kurdukları tavuk çiftliğini işlettikleri, işyerinin ruhsatının maktul adına olduğu, olay tarihinden önce maktul ile sanık Ramazan arasında maktulün çiftliğin kazancından gerektiği kadar öde me yapmadığı gerekçesiyle husumet bulunduğu, sanık Ramazan'ın bu nedenle maktulü gıyabında öldürmekle tehdit ettiği, olay günü sanık Ramazan'ın diğer sanıklarla beraber tavuk çiftliğinin yanında bulunan bostana karpuz toplamaya gittiklerinde arabasını tamir etmeye çalışan maktulü gördükleri, sanık Ramazan'ın maktulün yanına giderek alacak verecek meselesi yüzünden maktulle tartışmaya başladığı, diğer sanıklarında kavgaya katılarak sanıklar Ozan ve Bayram Ali'nin sopayla maktule vurdukları, sanık Ramazan'ın bu sırada tavuk çiftliğinde bulunan kendisine ait av tüfeğini alarak olay yerine geldiği ve tüfeği diğer sanık Ozan'a verdiği, tüfeği gören maktulün kaçmaya başladığı, sanık Ozan'ın da elindeki tüfekle maktulü takip edip, tarla içerisinde yakın mesafeden ateş ederek maktulü karın bölgesinden vurarak öldürdüğü olayda,

Olay öncesi ve olay sırasındaki eylemleri birlikte dikkate alındığında sanık Ramazan'ın maktulü öldürmeye karar vermiş olan sanık Ozan'ın kasten öldürme eylemine öldürme kararını teşvik ve takviye ederek ona silah temin etmek suretiyle TCK'nın 39. maddesi kapsamında yardım eden olarak katıldığı anlaşıldığı halde, delillerin takdirinde yanılığa düşülerek yazılı şekilde 5237 sayılı TCK'nın 38/1 maddesi kapsamında azmettiren olarak cezalandırılmasına karar verilmesi,

Bozmayı gerektirmiş olup, sanık Ramazan müdafilerinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, resen de temyize tabi bulunan hükmün tebliğnamedeki düşünceye aykırı olarak **(BOZULMASINA)**, 21.04.2014 gününde oybirliği ile karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Birinci Ceza Dairesi

E:2013/1084

K:2014/2810

T:30.04.2014

- **Kasten Öldürmeye Teşebbüs**
- **Yaşamı Tehlikeye Sokacak Şekilde Kasten Silahla Yaralama**
- **Hedef Bölge**
- **Suç Niteliği**

Özet: Saniğin içki meselesinden dolayı tartıştığı mağdura, bıçakla batın bölgesinden bir kez, sol bacağından ise iki kez vurduğu, mide, omentum ve pankreas yaralanması meydana getirerek, yaşamsal tehlike geçirecek şekilde yaraladığı olayda, suçta kullanılan aletin cinsi, hedef alman vücut bölgesi, darbenin şiddeti dikkate alındığında, eyleme bağlı ortaya çıkan kastının öldürmeye yönelik olduğu ve öldürmeye teşebbüs suçundan hüküm kurulması gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 35, 81/1, 86/1-3-e, 87/1-d- son)

Toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanık İsmail'in mağdur Ersin'e yönelik eyleminin sübutu kabul, tahrike ve takdire ilişkin cezayı azaltıcı sebeplerin nitelik ve derecesi takdir kılınmış, savunması inandırıcı gerekçelerle reddedilmiş, incelenen dosyaya göre verilen hükümden bozma nedeni dışında isabetsizlik görülmemiş olduğundan, sanık müdafinin eksik incelemeye, usule, sübuta yönelen ve yerinde görülmemeyen temyiz itirazlarının reddine,

Ancak;

Oluşa ve dosya içeriğine göre, olay gecesi mağdur ve arkadaşlarının depo olarak kullanılan yerde içki içtikleri sırada yanlarına sanık ile arkadaşı Celil'in geldiği, sanık ile mağdur arasında içki meselesinden dolayı tartışma çıktığı, karşılıklı küfürleştikleri, dışarıya çıkararak tartışmaya devam ettikleri sırada saniğin bıçakla mağdura batın bölgesinden bir kez, sol bacağından ise iki kez vurduğu, mide, omentum ve pankreas yaralanması meydana getirerek, yaşamsal tehlike geçirecek şekilde yaraladığı olayda,

1- Suçta kullanılan aletin cinsi, hedef alınan vücut bölgesi, darbenin şiddeti dikkate alındığında saniğin eyleme bağlı ortaya çıkan kastının öldürmeye yönelik olduğu ve sanık hakkında öldürmeye teşebbüs suçundan hüküm kurulması gerektiği gözetilmeden, suçun niteliğinde hataya düşülerek kasten yaralama suçundan hüküm kurulması,

2- Kabule göre; sanık hakkında TCK'nın 86/1-3-e maddeleri uyarının belirlenen 1 yıl 15 ay hapis cezasının, 87/1-d maddesi uyarınca bir kat artırımını sonucu 2 yıl 30 ay hapis, 87/1-son maddesi uyarınca 5 yıl hapis cezası olarak belirlenmesi gerektiği gözetilmeden, yazılı şekilde 87/1-d maddesi uyarınca 6 yıl hapis cezası verilmek suretiyle fazla ceza tayini,

Yasaya aykırı olup, sanık müdafinin temyiz itirazları bu nedenle yerimin görüldüğünden, hükmün bu nedenle CMUK'nın 326. maddesi uyarınca ce/.t miktarı itibarı ile kazanılmış hakkı saklı kalmak üzere tebliğnamedeki düşüncüyü1 aykırı olarak **(BOZULMASINA)**, 30.04.2014 gününde oybirliği ile karar verildi.

T.C.
YARGITAY
İkinci Ceza Dairesi

E:2013/14490

K: 2014/5348

T: 27.02.2014

- **Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılması**
- **İkinci Kez Suç İşlenmesi**
- **İkinci Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılması**

Özet: Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin kararlar, kesin mahkumiyet hükmü niteliğinde sayılamayacağından, daha önce verilip açıklanması geri bırakılan hükmün açıklanmasına karar verilemeyeceği gözetilmelidir.

(5271 s. CMK m. 231/5)

Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Sanık hakkında 02.03.2009 tarihinde hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karar verildikten sonra, bu kararın kesinleşmesini müteakip, sanığın tekrar suç işlediği iddiasıyla yargılandığı ve ikinci kez hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği olayda, sonradan verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin kararın, kesin mahkumiyet hükmü sayılamayacağı gözetilmeyerek, koşulları oluşmadığı halde 02.03.2009 tarihinde kurulan hükümlerle açıklanması geri bırakılan hükmün açıklanmasına karar verilmesi,

Bozmayı gerektirmiş, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan diğer yönleri incelenmeyen hükmün bu sebepten dolayı **(BOZULMASINA)**, 27.02.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
İkinci Ceza Dairesi

E: 2014/8973

K: 2014/8110

T: 25.03.2014

- **Hırsızlık**
- **Etkin Pişmanlık**
- **Malın İadesinin Sağlanması Tasarruf Yetkisi**

Özet: 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 763. maddesi uyarınca suça konu eşyayı üçüncü bir kişiye satmak suretiyle zilyetliği devreden sanığın artık eşya üzerinde tasarruf yetkisi kalmadığından, üzerinde tasarruf yetkisi bulunmayan oto teybini sattığı yeri göstermesi sonucu oto teybini satın alan kişiden alınarak mağdura iadesinin 168. madde anlamında sanık tarafından gerçekleştirilmiş bir iade veya tazmin olarak kabulünün mümkün olmayacağı, ancak sanığın suçu kamı oto teybini sattığı yerden ücretini ödemek suretiyle geri alarak mağdura aynen iade etmesi veya sanık ya da sanığın girişimleri sonucu üçüncü bir kişi tarafından suça konu malın bedelinin mağdura ödenmesi vb. hallerinde 168. madde anlamında bir iade ve tazminden bahsetmenin mümkün olacağı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 141, 142/ 1-e, 143, 168)

Dosya incelenerek gereği düşünüldü;

Dosya içeriğine göre diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir. Ancak,

1- Başka bir suç nedeniyle yapılan soruşturma sırasında mağduru dahi belli olmayan dava konusu suçu işlediklerini ikrar eden sanığın, suç ortağı olan ve aynı suç nedeniyle hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilen sanık Murat ile birlikte hırsızlık suçuna konu kızaklı oto teybini çaldıkları otomobilin park halinde olup, kapılarının kilitli olmadığını, açık vaziyette olduğunu savunmaları karşısında, sanıkların bu yöndeki savunmasının aksine kanıt bulunmadığı da gözetilerek sanığın eyleminin TCK.nın 141/1 maddesindeki hırsızlık suçuna uyduğu gözetilmeden, aynı Yasa'nın 142/1-e maddesi uyarınca sanık hakkında hüküm kurulması,

2- Savunmaya göre suçun gece sayılan zaman diliminde işlendiği gözetilmeyerek, hırsızlık suçundan ceza tayin olunurken TCK.nın 143 maddesinin uygulanmaması,

3- Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 2012/6-1232-2013/106 E-K sayılı kararında da belirtildiği üzere; 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 763. maddesi uyarınca suça konu eşyayı üçüncü bir kişiye satmak suretiyle zilyetliği devreden sanığın artık eşya üzerinde tasarruf yetkisi kalmadığından, üzerinde tasarruf yetkisi bulunmayan oto teybini sattığı yeri göstermesi sonucu oto teybini satın alan kişiden alınarak mağdura iadesinin 168. madde anlamında sanık tarafından gerçekleştirilmiş bir iade veya tazmin olarak kabulü mümkün olmayacağından, ancak sanığın suça konu oto teybini sattığı yerden ücretini ödemek suretiyle geri alarak mağdura aynen iade etmesi veya sanık ya da sanığın girişimleri sonucu üçüncü bir kişi tarafından suça konu malın bedelinin mağdura ödenmesi vb. hallerinde 168. madde anlamında bir iade ve tazminden bahsetmek mümkün olacağından, dosya içeriğine ve oluşa göre, sanığın haksız biçimde sağladığı kazancın devam ettiği ve oto teybini satın alan 3. kişi konumundaki Hasan'ın zararının sanıkça karşılanmadığı anlaşıldığından, sanık lehine etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanma olanağının bulunmadığı gözetilmeden, hüküm tesis olunurken TCK.nın 168/1. maddesi uyarınca indirim yapılması,

Bozmayı gerektirmiş, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerin de görülmüş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı 1412 sayılı CMUK.nın 326/son maddesi ceza miktarı bakımından gözetilmek suretiyle (aleyhe temyiz bulunmadığından sanığın ceza miktarı bakımından kazanılmış hakları korunarak) kısmen istem gibi (**BOZULMASINA**), 25.03.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Üçüncü Ceza Dairesi

E:2013/19746

K:2013/36484

T: 24.10.2013

- **Dikiliden Emval Kesmek**
- **Müsadere Hükümü**
- **Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılması**
- **Yasa Yolunun Belirlenmesi**

Özet: Hükmün müsadere ile ilgili kısmının dahi, açıklanması geri bırakılan, sanık bakımından hukuki sonuç doğurmayan hükmün devamı niteliğinde olup, açıklanması geri bırakılan hükmün dışında mütalaa edilemeyeceğinden, bu karara yönelik itiraz üzerine müsadere yönünden de merciince bir karar verilmesi gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 54/1)
(6831 s. OK m. 91/1-4, 108/son)
(5271 s. CMK m. 231/5)

Dikiliden emval kesmek suçundan sanık Sefer'in, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 91/1, 91/4, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 62/1 ve 52/2. maddeleri uyarınca 5 ay hapis ve 160 Türk lirası adli para cezaları ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231/5. maddesi gereğince hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına, yedieminde bulunan 10 ... 2878 plakalı traktör ve bu traktöre ait römorkun 6831 sayılı Kanun'un 108/son ve 5237 sayılı Kanun'un 54/1. maddeleri gereğince müsadere sine dair Havran Sulh Ceza Mahkemesinin 23.03.2009 tarihli ve 2008/102 esas, 2009/28 sayılı kararına itiraz üzerine, hükmün açıklanmasının geri bırakılması yönünden söz konusu itirazın reddine, müsadere yönünden Yargıtay'da temyiz yolu açık olmak üzere kanı verilmesine ilişkin mercii Havran Asliye Ceza Mahkemesinin 06.01.2011 tarihli ve 2011/4 değişik iş sayılı kararına karşı Adalet Bakanlığı'nın 30.05.2013 tarih ve 2013/8696/34432 sayılı yazısıyla kanun yararına bozma isteminde bulunulduğundan bu işe ait dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 11.06.2011 tarih ve 2013/199355 sayılı tebliğnamesiyle Dairemize gönderilmekle incelendi

Mezkur ihbarnamede;

Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 09.02.2012 tarihli ve 2009/9362 esas, 2013/3220 sayılı ilamında belirtildiği üzere, hükmün müsadere ile ilgili kısmının dahi, açıklanması geri bırakılan sanık bakımından hukuki sonuç doğurmayan hükmün devamı niteliğinde olduğu, bu itibarla açıklanması geri bırakılan hükmün dışında mütalaa edilemeyeceği cihetle, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına itiraz üzerine müsadere yönünden merciiince bir karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK'nın 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumunun ihbar olunduğu anlaşıldı.

Gereği görüşülüp düşünüldü;

Adalet Bakanlığının kanun yararına bozma isteyen yazısına dayanan tebliğnamede ileri sürülen düşünce yerinde görüldüğünden, Havran Asliye Ceza Mahkemesinin 06.01.2011 tarihli ve 2011/4 değişik iş sayılı kararının, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 309. maddesinin 4. fıkrasının (a) bendi uyarınca **(BOZULMASINA)**, sonraki işlemlerin mahkemesince yerine getirilmesine, dosyanın mahalli mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **(TEVDİİNE)**, 24.10.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Üçüncü Ceza Dairesi

E:2013/7296

K: 2014/1344

T: 20.01.2014

- **Kasten Yaralama**
- **Taksirle Yaralama**
- **Suç Vasfı**
- **Haksız Tahrik**

Özet: Alkol aldıktan sonra kardeşinin aracına binip, sanığın kullandığı araçla karşılaşan katılanın, yolun tıkanmasına sinirlenerek aracının içerisinde oturmakta olan sanığa hakaret ederek açık olan pencere camından bir tokat atıp, sonrasında yumrukla vurmaya çalışması üzerine sanığın katliam itekleyip yere düşürmek suretiyle yaşamını tehlikeye sokacak ve duyularından veya organlarından birinin işlevinin yitirilmesine neden olacak şekilde yaralanmasına sebebiyet verdiği olayda, sanığın katliam haksız tahrik altında kasten yaralama eyleminden dolayı 5237 sayılı TCK'nin 86/1, 87/2-b-son ve 29. maddeleri gereğince cezalandırılması gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 29, 86/1, 87/2-b-son, 89)

Mahalli mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle evrak okunarak;

Gereği görüşülüp düşünüldü;

Sanık müdafinin yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddine, ancak;

Tüm dosya kapsamına göre, olay tarihinde katılanın alkol aldıktan sonra tanık kardeşi Hüseyin'in aracına bindiği, bir süre sonra sanığın kullandığı araçla karşılaştıkları, yolun tıkanmasına sinirlenen katılanın araçtan inerek aracının içerisinde oturmakta olan sanığın yanına gittiği ve sanığa hakaret edip açık olan pencere camından sanığa bir tokat attığı, tanık Hüseyin'in katılanı sakinleştirme-ye çalıştığı, ortamın yumuşaması üzerine tanığın olay yerinden ayrıldığı, katılanın ise tekrar sanığa yumrukla vurmaya çalışması üzerine sanığın katılanı itekleyip yere düşürmek suretiyle yaşamını tehlikeye sokacak ve duyularından veya organlarından birinin işlevinin yitirilmesine neden olacak şekilde yaralanmasına sebebiyet verdiği anlaşılmakla, sanığın katılanı haksız tahrik altında kasten yaralama eyleminden dolayı 5237 sayılı TCK'nin 86/1, 87/2-b-son ve 29. maddeleri gereğince cezalandırılması yerine suç vasfında yanılığa düşülerek eylemin taksirle yaralama kapsamında kaldığının kabulüyle yazılı şekilde hüküm kurulması,

Bozmayı gerektirmiş, katılan vekilinin temyiz itirazları bu itibarla yerindi görülmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Kanunun 8/1 maddesi ile yürürlükte bulunan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi uyarınca istem gibi **(BOZULMASINA)**, 20.01.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Dördüncü Ceza Dairesi

E:2013/26239

K:2014/559

T: 15.01.2014

- **Görevi Kötüye Kullanma**
- **Kanuni Hak**
- **Sürekli Görev Yolluğu**

Özet: Memurların atandığı yere kendisiyle aynı tarihte eşi ve çocuklarını götürmesinin çoğu kez fiili olanaksızlıklar nedeniyle mümkün olmadığı gibi, sürekli görev yolluğu ödenmesi için eşi ve çocuklarını aynı tarihte atandığı yere götürmesi de zorunlu olmadığından evini taşıyıp, eşini ve çocuklarını

getirmediği halde sürekli görev yolluğu almaktan ibaret eylemin görevi kötüye kullanma suçunu oluşturmadığı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 257/1)

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre dosya görüşüldü:

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu gereği, sanığın eşi ve çocuğuna bakmakla yükümlü olması nedeniyle, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 9 ve 10. maddeleri uyarınca kendisine, çalışmayan eşine ve küçük çocuklarına başka yere tayini nedeniyle sürekli görev yolluğu ödenmesinin kanuni hakkı olduğu, memurların atandığı yere kendisiyle aynı tarihte eşi ve çocuklarını götürmesinin çoğu kez fiili olanaksızlıklar nedeniyle mümkün olmadığı gibi, sürekli görev yolluğu ödenmesi için de eşi ve çocuklarını aynı tarihte atandığı yere götürmesinin de zorunlu olmadığı, bu nedenle sanığa yüklenen eylemin suç oluşturmadığı gözetilmeden, kanuni olmayan ve yerinde görülmeyen gerekçeyle mahkûmiyet kararı verilmesi,

Kanuna aykırı ve sanık Abdülkadir'in temyiz nedenleri ile tebliğnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden **(HÜKMÜN BOZULMASINA)**, yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 15.01.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

**T.C.
YARGITAY
Dördüncü Ceza Dairesi**

E:2013/23910

K:2014/5725

T: 24.02.2014

- **Konut Dokunulmazlığının İhlali**
- **Bodrum Katı**
- **Kısa Süreli/Zorunluluk Hali Nedeniyle Sığınma**

Özet: Katılanın ikamet ettiği apartmanın eklentisi niteliğindeki bodrum katında bulunan kömürlükte, apartmanda oturanların rızası dışında, 'evsiz olması nedeni ile gece gündüz sürekli polise şikayete konu olacak şekilde kalıp, apartman sakinlerine yönelik suç işleyen, apartmana tuvaletini yapıp çıplak gezen sanığın, kısa süreli ve zorunluluk hali nedeni ile sığınmasından söz edilemeyeceği ve eylemin geceleyin konut dokunulmazlığını ihlal suçunu oluşturduğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 116)

Yerel Mahkemece verilen hükümler temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre, dosya görüşüldü:

1- Tehdit, mala zarar verme ve hakaret suçlarından verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararlarına karşı yalnızca itiraz yolu açık ve dolayısıyla yapılan başvurunun bu doğrultuda değerlendirilmesinin gerekli bulunduğu,

Anlaşıldığından, katılan Lütfi'nin tebliğnameye uygun olarak, temyiz davası isteği hakkında bir KARAR VERMEYE YER OLMADIĞINA,

2- Konut dokunulmazlığını ihlal suçundan kurulan hükme yönelik temyize gelince;

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak,

Sanığın, katılanın ikamet ettiği apartmanın eklentisi niteliğindeki bodrum katında bulunan kömürlükte, apartmanda oturanların rızası dışında, evsiz olması nedeni ile gece gündüz sürekli polise şikayete konu olacak şekilde kaldığı, bu süre zarfında, apartman sakinlerine yönelik suç işlediği, apartmana tuvaletini yapıp çıplak gezdiğinin katılan ve mağdur tarafından ifade edildiği anlaşıldığından, kısa süreli ve zorunluluk hali nedeni ile sığınmanın söz konusu olmadığı, eylemin geceleyin konut dokunulmazlığını ihlal suçunu oluşturduğu gözetilmeden, "sanığın zorunluluk hali nedeni ile kömürlükte kaldığı ve suç kastının bulunmadığı" biçimindeki kanuni olmayan gerekçe ile beraat kararı verilmesi,

Kanuna aykırı ve katılan Lütfi'nin temyiz nedenleri yerinde görüldüğünden tebliğnamedeki onama düşüncesinin reddiyle (**HÜKMÜN BOZULMASINA**), yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 24.02.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Beşinci Ceza Dairesi

E:2012/14882

K:2014/2295

T: 04.03.2014

- İhaleye Fesat Karıştırmak
- Hâzinenin Katılım Hakkı
- İletişimin Denetlenmesi
- Tesadüfen Elde Edilen Deliller
- Kanunilik İlkesi
- Özgü Suç/Özel Faillik

Özet: 3628 sayılı Yasanın 17 ve 18. maddeleri gereğince, ihaleye fesat karıştırma suçunun zarar göreni ve şikayetçi olan Hâzinenin davaya katılma hakkı vardır.

5271 sayılı CMK'nın 135/6. fıkrasında yer alan suçlar yönünden iletişimin tespiti suretiyle elde edilen delillerin CMK'nın 138/2. maddesi uyarınca hakkında iletişimin tespiti kararı bulunmayan görüşmelerin diğer tarafı olan kişiler için de yasal delil olarak kabul edilmesi gerekir.

5237 sayılı TCK'nın 235. maddesinde ihaleye fesat karıştırma halleri yasa koyucu tarafından tahdidi olarak sayılmış olup, maddede sayılan seçimlik hareketlerin ya da faillik durumunun genişletilmesinin anılan Kanunun 2. maddesindeki kanunilik ilkesine aykırılık teşkil edeceğinde bir kuşku bulunmadığı, 2. fıkranın "a" ve "b" bentlerinde sayılan hallerde ihale sürecinde görev alan ilgili kamu görevlileri, "d" bendinde belirtilen halde ise ihaleye katılan ya da katılmak isteyen kişilerin suçun faili olabile-ceği, dolayısıyla söz konusu suçun özel faillik niteliği taşıyan kimselerce işlenebileceğinde bir tereddüt bulunmadığının kabulünün gerektiği, bu itibarla 5237 sayılı TCK'nın 40/2. maddesine göre özgü suç niteliğinde olan ve TCK'nın 235/2-b maddesi uyarınca ihale sürecinde görev alan kamu görevlisi tarafından işlenebilen ihaleye fesat karıştırma suçuna iştirak eden diğer kişilerin azmettiren veya yardım eden olarak sorumlu tutulabilecekleri, faili olmayan suçta ferikliğinin de mümkün olamayacağı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 40/2, 235/2)

(5271 s. CMK m. 135/5, 138/2)

(3628 s. RYMK m. 17, 18)

(4734 s. KİK m. 60)

(AAÜT m. 13/5)

Mahalli mahkemece verilen hükümler temyiz edilmekle dosya incelendi;

3628 sayılı Yasanın 17 ve 18. maddeleri gereğince, ihaleye fesat karıştırma suçunun zarar göreni olan ve şikayetçi olduğu anlaşılan Hâzinenin davaya katılma ve kararı temyiz hakkının bulunduğu anlaşılma ile CMK'nın 260/1, 237/2. maddeleri uyarınca Hâzinenin katılan olarak davaya kabulüne karar verildikten sonra gereği düşünüldü:

Suç tarihinde E... Ordu Komutanlığı M... 57. Topçu Tugay Komutan Yardımcılığı Maliye ve Bütçe Kısım Amirliğinde Maliye Üsteğmen olarak görev yapan sanık Bülent'in 18.05.2007'de 57. Topçu Tugay Komutan Yardımcılığı 3. Topçu Taburu ile Ölçme ve Hedef Tespit bölümü kalorifer hatlarının merkezileştirilmesi ihalesine ilişkin Kamu İhale Kanunu 17 ve 61. maddelerine aykırı olarak gizil tutulması gereken yaklaşık maliyet bilgilerini daha önceden tanıdığı anlaşılan ve ihaleye katılan ancak teklifi değerlendirilmeyen A... Mak. Sıhhi Tesisat şirketiyle bağlantısı olan sanık Neşe'ye firma yetkililerine iletmesi için söylemesi ve sanık Neşe'nin de bu bilgileri anılan firma yetkililerine iletme suretiyle yüklenen suçta işledikleri iddiasıyla açılan kamu davasında;

Edirne 1. Sulh Ceza Mahkemesinin 13.04.2007 tarih ve 2007/522 sayılı Kararı ile sanıklardan Neşe'nin suç işlemek için örgüt kurmak ve resmi belgede sahtecilik suçlarından iletişiminin tespitine karar verildiği, diğer sanık hakkında iletişimin tespitine ilişkin karar bulunmamakla birlikte Dairemizce de benimsenen Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 12.06.2007 gün ve 2006/5.MD-154/145 sayılı Kararında belirtildiği üzere 5271 sayılı CMK'nın 135/6. fıkrasında yer alan suçlar yönünden iletişimin tespiti

suretiyle elde edilen delillerin CMK'nın 138/2. maddesi uyarınca hakkında iletişimin tespiti kararı bulunmayan görüşmelerin diğer tarafı olan kişiler için de yasal delil olarak kabul edileceğinden, diğer sanık hakkında CMK'nın 138/2. maddesine göre elde edilen delillerin yasal delil niteliğinde bulunduğu ve 5237 sayılı TCK'nın 235. maddesinde ihaleye fesat karıştırma halleri yasa koyucu tarafından tahdidi olarak sayılmış olup, maddede sayılan seçimlik hareketlerin ya da faillik durumunun genişletilmesinin anılan Kanununun 2. maddesindeki kanunilik ilkesine aykırılık teşkil edeceğinde bir kuşku bulunmadığı, her ne kadar bir kısım öğretide özgü suç olarak kabul edilmese de madde metni gerekçesiyle birlikte incelendiğinde; 2. fıkranın "a" ve "b" bentlerinde sayılan hallerde ihale sürecinde görev alan ilgili kamu görevlileri, "d" bendinde belirtilen halde ise ihaleye katılan ya da katılmak isteyen kişilerin suçun faili olabileceği, dolayısıyla söz konusu suçun özel faillik niteliği taşıyan kimselerde işlenebileceğinde bir tereddüt bulunmadığının kabulünün gerektiği, bu itibarla 5237 sayılı TCK'nın 40/2. maddesine göre özgü suç niteliğinde olan ve TCK'nın 235/2-b maddesi uyarınca ihale sürecinde görev alan kamu görevlisi tarafından işlenebilen ihaleye fesat karıştırma suçuna iştirak eden diğer kişilerin azmettiren veya yardım eden olarak sorumlu tutulabilecekleri, faili olmayan suçta şerikliğin de mümkün olamayacağı da gözetilerek;

Mahkemece öncelikle sanık Bülent'in 4734 sayılı Kanununun 60. maddesi, gözetilerek ihale sürecindeki görevinin sorulup anılan hüküm kapsamında kalıp kalmadığı değerlendirilerek, ayrıca A... Mak. Sıhhi Tesizat şirketinin açılmayan zarfındaki teklifinin ve yaklaşık maliyetin dosya kapsamındaki tapelerle karşılaştırılarak hasil olacak sonuca göre sanıkların hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde beraat kararı verilmesi,

Kabule göre de;

Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 13/5. maddesinde yer alan "beraat eden ve kendisini vekil ile temsil ettiren sanık yararına Hazine aleyhine maktu avukatlık ücretine hükmedilir." biçimindeki düzenleme nazara alınarak, kendisini vekille temsil ettiren ve beraatine karar verilen sanıklar lehine vekalet ücreti takdir edilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

Kanuna aykırı, katılan Hazine vekilinin ve sanık Neşe müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülüş olduğundan hükümlerin 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi de gözetilerek CMUK'nın 321. maddesi uyarınca (**BOZULMASINA**), 04.03.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Altıncı Ceza Dairesi

E:2013/20543

K: 2014/7573

T: 01.04.2014

- **Nitelikli Yağma**
- **Uyarılama Yargılaması**
- **Kazanılmış Hak**
- **Zorunlu Savunman Ücreti**
- **Adil Yargılanma Hakkı**

Özet: 765 sayılı Yasanın 497/1, 522 (pek fahiş) maddelerinin uygulanması yerine aynı Yasanın 495/1. maddesi uyarınca kurulan hüküm kesinleşmiş ise de; lehe Yasanın belirlenmesinde önceki hükümdeki hatalı vasıflandırma ve uyarılama yargılamasında verilen hükümlerin kazanılmış hak teşkil etmeyeceği, hükümlünün eylemine uyan 765 sayılı TCK'nın 497/1, 522 (pek fahiş), 59, 31, 33. maddeleriyle 5237 sayılı TCK'nın aynı suça uyan 149/I-(a), 62, 53. maddeleri uyarınca her iki Yasaya göre karşılaştırma yapılması gerektiği gözetilmelidir.

TC. Anayasa sınının 90. maddesinin son fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6/3-c maddesi ışığında, 5271 sayılı CMK'nın 150, 234 ve 239. maddeleri ile 5320 sayılı Yasanın 13. maddesine dayanılarak hazırlanan, Ceza Muhakemesi Kanunu Gereğince Müdafî ve Vekillerin Görevlendirilmeleri ile Yapılacak Ödemelerin Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 8. maddesi gereğince, sanık için baro tarafından görevlendirilen zorunlu savunman ücretlerinin sanıktan alınmasına hükmedilemez.

(AİHS m. 6/3-c)
(2709 s. Anayasa m. 90)
(5237 s. TCK m. 53, 62, 148, 149/ 1-a)
(5271 s. CMK m. 150, 234, 239)
(765 S. TCK m. 31, 33, 59, 495, 497/1, 522)

(Ceza Muhakemesi Kanunu Gereğince Müdafî ve Vekillerin Görevlendirilmeleri ile Yapılacak Ödemelerin Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmelik m. 8)

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 10.06.2013 günlü kenar yazısı ile Dairemize gönderilmekle, baş-vurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya görüşüldü:

Diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Ancak;

1-) Suç tarihinde gündüzleyin saat 13:00 sularında yakınanın çalıştığı taksiyi Bayrampaşa'da durdurarak cenazesi olduğunu ve Kırklareli'ne gitmek istediğini beyan eden hükümlünün, ücret konusunda yakınanla anlaşığı, yakınanın çalıştığı taksinin sahibinin yakınanın Kırklareli'ne gitmesine muvafakat etmemesi üzerine, yakınanın kendisine ait 89 model S... araçla Kırklareli'ne gitmek üzere yola çıktığı, K... Kasabası göçmen evleri yakınına geldiklerinde, A... mevkiine gideceklerini söyleyip bu istikamete gittikleri sırada midesinin bulandığını söyleyip aracı durdurttuğu, yakınanın araçtan inip, nasıl olduğunu sorduğu, hükümlünün İyi olduğunu söyleyip kapıyı açtığı ve yakınana aracın arkasından duman çıktığını söylediği, aracının arkasına baktığı sırada hükümlünün ekmek bıçağı çıkarıp üstüne saldırmaması sonucu yakınanın kaçtığı, hükümlünün daha sonra arabayı alıp A... istikametine doğru gittiği, suça konu aracın 20.02.2003 tarihinde tanık Hüseyin'in ihbarı üzerine K... Mahallesi B... sokak üzerinde kapıları kilitli ve terk edilmiş şekilde bulunup jandarma tarafından yakınana teslim edildiği, yakınanın alınan ikinci ifadesinde araç içinde montunun cebinde bulunan 6.000.000 TL meblağı senedini bulamadığını beyan ettiği ve oluş ve dosya kapsamına göre, hükümlünün eyleminin silahla yağma suçunu oluşturduğunda tereddüt yoktur.

Açılan kamu davası ve yerel mahkemece yapılan yargılamada, hükümlü hakkında bu şekilde işlenen suçta 765 sayılı Yasanın 497/1, 522 (pek fahiş) maddelerinin uygulanması gerektiği halde, aynı

Yasanın 495/1. maddesiyle uygulama yapılarak neticeten 8 yıl 4 ay süre ile ağır hapis cezası tayin edilmiştir. Oysaki 765 sayılı Yasanın 497/1. maddesindeki "Yukarıdaki maddelerde beyan olunan cürümler, geceleyin veya silah ile tehdit ederek işlenirse on beş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası verilir." şeklindeki düzenleme olayımıza uy-maktadır. Bu hatalı vasıflandırma ile hükümlü hakkında 495/1. maddesi uyarınca kurulan hüküm kesinleşmiş ise de; hükümlünün 5237 sayılı Yasaya göre eylemine uygulanması gereken anılan yasanın 149/I-(a) maddesidir ve bu şekilde mukayese yapılmasına ve lehe kanunun belirlenmesine yasal bir engel yoktur. Çünkü lehe yasanın belirlenmesinde önceki hükümdeki hatalı vasıflandırma ve uyarılama yargılamasında verilen hükümler kazanılmış hak teşkil etmemektedir. Yüksek Ceza Genel Kurulu ve Dairelerin istikrarlı uygulamaları da bu yöndedir.

Şu halde; hükümlünün eyleminin 5237 sayılı TCK'nın 149/I-(a) maddesine uyduğu gözetilmeden, kazanılmış hakka yanlış anlam verilerek anılan Yasanın 148/1. maddesi ile uygulama yapılması,

2-) Suça konu aracın tanığın ihbarı üzerine kolluk güçlerince yakınına teslim edildiği, yakınının beyanında belirttiği senedin de iade edilmediği ve et kin pişmanlık koşullarının oluşmadığı gözetilmeden, hükümlü hakkında 5237 sayılı TCK'nın 168/3. maddesi ile hüküm kurulması,

3-) Kasten işlemiş olduğu suçtan, hapis cezasıyla mahkumiyetinin yasal sonucu olarak hükümlünün, 5237 sayılı TCK'nın 53/1. maddesinin "a, b, c, d, e" bentlerinde yazılı haklardan aynı maddenin 2. fıkrası uyarınca cezanın infazı tamamlanıncaya kadar, kendi alt soyu üzerindeki velayet, vesayet ve kayımlık yetkileri açısından ise anılan maddenin 3. fıkrası uyarınca mahkum olduğu hapis cezasından koşullu salıverilinceye kadar yoksun bırakılmasına karar verilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

4-) 5252 sayılı Yasanın 9/3. maddesi uyarınca, hükümlü yararına olan hüküm, 765 sayılı ve 5237 sayılı Yasaların ilgili bütün hükümlerinin olaya uygulanarak ortaya çıkan sonuçların birbiriyle karşılaştırılması suretiyle bulunacağı ve her iki Yasaya göre, uygulanan yasa maddeleriyle, verilmesi gereken cezalar denetime olanak sağlayacak şekilde ayrı ayrı saptanıp, sonuç cezalar karşılaştırılarak, hükümlü yararına olan yasanın belirlenip hüküm kurulması gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde eksik ve denetime olanak vermeyecek biçimde uygulama yapılması,

5-) Hükümlünün eylemine uyan 765 sayılı TCK'nın 497/1, 522 (pek fahiş), 59, 31, 33. maddeleriyle hükümden sonra 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK'nın aynı suça uyan 149/I-(a), 62, 53. maddeleri uyarınca her iki Yasaya göre karşılaştırma yapılarak uygulama yapılması zorunluluğu,

6-) TC. Anayasa'sının 90. maddesinin son fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6/3-c maddesi ışığında, 5271 sayılı CMK'nın 150, 234 ve 239. maddeleri ile 5320 sayılı Yasanın 13. maddesine dayanılarak hazırlanan, Ceza Muhakemesi Kanunu Gereğince Müdafii ve Vekillerin Görevlendirilmeleri ile Yapılacak Ödemelerin Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 8. maddesi gereğince, sanık için baro tarafından görevlendirilen zorunlu savunmanın ücretlerinin sanıktan alınmasına hükmedilemeyeceği, bu ücretlerin Adalet Bakanlığı bütçesinde bu amaçla ayrılan ödenekten karşılanacağı gözetilmeden, yazılı şekilde zorunlu savunma ücretinin hükümlüden alınmasına hükmedilmesi,

Bozmayı gerektirmiş, hükümlü savunmasının temyiz itirazı bu itibarla yerinde görülüş olduğundan hükmün açıklanan nedenlerle tebliğnameye aykırı olarak (**BOZULMASINA**), 10.06.1993 tarihli ilk

hükümdeki ceza süresini aşmamak koşuluyla infaz aşamasında verilen uyarlama kararlarının kazanılmış hak oluşturmayacağına gözetilmesine, 01.04.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Altıncı Ceza Dairesi

E:2011/23249

K: 2014/7519

T: 17.04.2014

- **Hırsızlık**
- **Teşebbüs**
- **Etkin Pişmanlıkta İndirim Oranı**

Özet: Sanığın hakkındaki hüküm kesinleşen diğer sanıkla beraber yakınana ait evden suça konu eşyayı çaldıktan sonra, sanığın olay yerinde yakalandığı, diğerinin ise suç eşyası ile birlikte kaçtığı olayda, hırsızlık suçunun tamamlandığı gözetilmelidir.

Etkin pişmanlığın soruşturma aşamasında gerçekleşmesi halinde TCK'nın 168/1 maddesindeki indirim oranının 1/2 den fazla olması gerekir.

(5237 s. TCK m. 35, 142, 168/1)

(5271 s. CMK m. 230/1-a)

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle; başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya görüşüldü:

Hırsızlık suçunun şikayeti devam eden yakınana ait konutun giriş kapısına zarar verilip, içeri girilerek işlendiğinin anlaşılması karşısında; mala zarar verme ve konut dokunulmazlığını bozma eylemleri ile ilgili zamanaşımı içinde yerinde işlem yapılması olanaklı görülmüş,

Dosya ve duruşma tutanakları içeriğine, toplanıp karar yerinde incelenerek tartışılan hukuken geçerli ve elverişli kanıtlara, gerekçeye ve Hakim'in takdirine göre, suçun sanık tarafından işlendiğini kabulde usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmış, diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Ancak;

1- Hükümün gerekçesinde iddia ve savunmada ileri sürülen görüşlere yer verilmeyerek, CMK'nın 230/1-a maddesine aykırı davranılması,

2- Olay günü, sanığın hakkındaki hüküm kesinleşen diğer sanık Habibe ile beraber yakınana ait evden suça konu eşyayı çaldıktan sonra, sanığın olay yerinde yakalandığı, sanık Habibe'nin ise suç eşyası ile birlikte kaçtığına anlaşılmasına göre; hırsızlık suçunun tamamlandığı gözetilmeyerek, yazılı biçimde karar verilmesi,

3- Etkin pişmanlık soruşturma aşamasında gerçekleştiğinden, TCK'nın 168/1. maddesindeki indirim oranının 1/2 den fazla olması gerektiğinin gözetil-memesi,

4- TCK'nın 53. maddesindeki hak yoksunluklarının uygulanma sürelerinin kararda açıkça gösterilmemesi,

Bozmayı gerektirmiş, sanık Filiz savunmasının temyiz itirazı bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün açıklanan nedenlerle isteme aykırı olarak **(BOZULMASINA)**, 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi yollamasıyla 1412 sayılı CMUK.nın 326/son maddesi gereğince ceza süresi bakımından kazanılmış haklarının saklı tutulmasına, 17.04.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Yedinci Ceza Dairesi

E:2012/27895

K:2013/11485

T: 20.05.2013

- **Arama Emri**
- **Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılması**
- **Kaçakçılık Suçlarında Zarar**
- **Gümrük Vergisi ve Diğer Mali Yükler**

Özet: Cumhuriyet Savcısı tarafından verilen yazılı arama emri dosya içinde bulundurulmalıdır. Kaçakçılık suçlarında, yasal olmayan yollardan yurda getirilen veya yurt içinde alım satıma konu edilen eşyanın, ithalinde öngörülen gümrük vergileri ile diğer eş etkili vergiler ve mali yüklerin ödenmemesi nedeniyle, yoksun kalınan miktar yerine gümrüklenmiş değer kamuya zarar olarak kabul edilemeyeceği gözetilmelidir.

(5271 s. CMK m. 231/6-c)

Yerel mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle; başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya okunduktan sonra Türk Milleti adına gereği görüşülüp düşünüldü;

1- Karamürsel Sulh Ceza Mahkemesinin 10.05.2011 tarih 2011/179 D.ış sayılı el koyma talebinin reddi kararında ve 12.05.2011 tarih 2011/184 D.ış sayılı el koyma kararının onanması kararında Cumhuriyet Savcısının yazılı emri ile arama yapıldığı belirtildiği halde, söz konusu arama kararının dosya içerisinde olmadığı gözetilerek, Cumhuriyet Savcısınca verilen arama kararının bulunup bulunmadığı araştırılıp sonucuna göre sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekirken eksik soruşturma ile yazılı şekilde karar verilmesi,

2- Kaçakçılık suçlarında, yasal olmayan yollardan yurda getirilen veya yurt içinde alım satıma konu edilen eşyanın, ithalinde öngörülen gümrük vergileri ile diğer eş etkili vergiler ve mali yüklerin ödenmemesi nedeniyle, yoksun kalınan miktarın kamu zararı olduğu gözetilmeden, sanığa gümrüklenmiş değer kamuya zarar olduğu bildirilerek bu zararı ödemediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nın 231. maddesi gereğince hükmün açıklanmasının geriye bırakılmasına yer olmadığına karar verilmesi,

3- Açılan kamu davasında, katılan lehine karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret tarifesine göre maktu vekalet ücreti yerine dilekçe yazma ücretine hükmedilmesi,

Yasaya aykırı, katılan vekilinin temyiz itirazları bu nedenlerle yerinde görülmesi olduğundan hükmün 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi gereğince yürürlükte bulunan 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi uyarınca (**BOZULMASINA**), 20.05.2013 günü oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Sekizinci Ceza Dairesi

E:2013/10220

K:2014/10907

T:29.04.2014

- **Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması**
- **Suçların İctimai**
- **Sahte Banka veya Kredi Kartı**
- **Suçun Mağduru**
- **Zincirleme Suç**
- **Kartların Kopyalanması**
- **Değişik/Farklı Zaman Kavramı**

Özet: Gerçek kartların manyetik şerit bilgilerini kopyalayarak, şifrelerini elde etmek ve kart bilgilerim beyaz kart tabir edilen kartlar ile değişik amaçlarla ellerinde bulunan diğer kartlara encoder cihazı aracılığı ile kopyalayıp bankada bulunan hesaplarla ilişkilendirmek suretiyle ATM'den para çekilmesi veya alışverişte kullanılması hallerinde suçun mağdurunun ilgili bankalar olduğu, kartları basılan banka sayısının TCK.nın 245/2. maddesi ile aynı bankanın birden fazla kartının değişik zamanlarda basılması halinde 43. maddesinin, aynı bankaya ait birden fazla kartın veya bir kartın değişik zamanlarda birden fazla kullanılması halinde ise, TCK.nın 245/3, 43. maddelerinin uygulanması gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 43/1, 245/2)

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Sanıklar Mahmut ve Ercan hakkında kurulan hükümlere yönelik temyiz bulunmadığından, inceleme sanık Özgür hakkında kurulan hükme yönelik yapılmıştır.

Gerçek kartların manyetik şerit bilgilerini kopyalamak, şifrelerini elde etmek ve elde etmiş oldukları kart bilgilerini beyaz kart tabir edilen kartlar ile değişik amaçlarla ellerinde bulunan diğer kartlara encoder cihazı aracılığı ile kopyalayıp bankada bulunan hesaplarla ilişkilendirerek ATM cihazlarından para çekme veya alışverişte kullanması hallerinde suçun mağdurunun ilgili bankalar olup, kartları basılan bankalar sayısının TCK.nın 245/2. maddesi ile aynı bankanın birden fazla kartının değişik zamanlarda basılması halinde 43. maddesinin, aynı bankaya ait birden fazla kartın veya bir kartın değişik zamanlarda birden fazla kullanılması halinde ise, TCK.nın 245/3, 43. maddelerinin uygulanması gerektiği cihetle, somut olayda suça konu kartların tümü aynı bankaya ait olup farklı

zamanlarda üretildiğine dair dosya kapsamında herhangi bir delile de rastlanmadığından, sahte kart üretmek suçundan, kart sayısı, kastın yoğunluğu, suçun işleniş biçimi gözetilerek, TCK.nın 3 ve 61. maddeleri uyarınca alt sınırdan uzaklaşılacak suretiyle TCK.nın 245/2. madde ve fıkrası yerine yazılı şekilde hüküm kurulması aleyhe temyiz bulunmadığından bozma nedeni yapılmamıştır.

Yapılan yargılamaya, dosya içeriğine, toplanıp karar yerinde gösterilen ve değerlendirilen delillere, oluşa ve mahkemenin soruşturma sonucunda oluşan inanç ve takdirine, suçun oluşumuna ve niteliğine uygun kabul ve uygulamasına, hukuka uygun, yasal ve yeterli olarak açıklanan gerekçeye göre sanık müdafinin, suçun sabit olmadığına ve lehe hükümlerin uygulanmadığına yönelik temyiz itirazları yerinde görülmediğinden reddiyle hükmün **(ONANMASINA)**, 29.04.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Dokuzuncu Ceza Dairesi

E: 2013/1166

K: 2013/6840

T: 02.05.2013

- **Başkasının Yerine Ceza İnfaz Kurumuna veya Tutukevine Girme**
- **Başkasının Kimliğini Kullanmak**
- **Manevi Unsur**

Özet: Yakalandığı sırada kimliğini ibraz ettiği kişi hakkında kesinleşmiş hapis cezası bulunduğunu öğrendikten sonra gerçek kimliğini açıkladığı halde cezaevine alınan ve bir gün sonra Cumhuriyet savcısına beyanda bulunarak gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayan sanığın, kimliğini ibraz ettiği kişi yerine cezaevine girme kastıyla hareket etmemesi nedeniyle başkasının yerine ceza infaz kurumuna veya tutukevine girme suçunun yasal unsurlarının oluşmadığı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 291)

Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Sanığa yüklenen başkası yerine ceza infaz kurumuna veya tutukevine girme suçunun oluşabilmesi için, failin kendisini, bir hükümlünün veya tutuklunun yerine koyarak onun yerine ceza infaz kurumuna veya tutukevine girmesinin gerektiği,

Somut olayda; 01.02.2006 tarihinde yakalandığı sırada kimliğini ibraz ettiği Haşan hakkında kesinleşmiş hapis cezası bulunduğunu öğrendikten sonra gerçek kimliğini açıkladığı halde cezaevine alınan ve bu tarihten bir gün sonra Cumhuriyet savcısına beyanda bulunarak gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayan sanığın, kimliğini ibraz ettiği kişi yerine cezaevine girme kastıyla hareket etmediği, bu nedenle yüklenen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı gözetilmeden, beraati yerine yazılı gerekçelerle mahkumiyetine karar verilmesi,

Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmemiş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı **(BOZULMASINA)**, 02.05.2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Dokuzuncu Ceza Dairesi

E:2013/10650
K:2013/14700
T:28.11.2013

- İnfaz Kurumuna veya Tutukevine Yasak Eşya Sokma
- Görevli Mahkeme
- Açacak Bıçağı, Jilet, Hap

Özet: Yastığın içine gizlenmiş diş fırçası sapma monte edilmiş açacak bıçağı, plastik kısımları kopartılmış jilet ve hap bulundurmak şeklindeki eylemlerin TCK'nın 297/1. maddesi kapsamında olduğu ve bu suçlardan yargılama görevinin Asliye Ceza Mahkemesine ait bulunduğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 297/1)
(5235 s. AYBAMK m. 11)

Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Sanık Aytaç'a isnat edilen yastığının içine gizlenmiş diş fırçası sapına monte edilmiş açacak bıçağı ve s... isimli hap bulundurmak, sanık Mustafa'nın ise dolabında bulunan plastik kısımları kopartılmış P... jilet, r... isimli ve parçalanmış ismi belirlenemeyen sarı renkli hap bulundurmak şeklindeki eylemlerinin TCK'nın 297/1. maddesi kapsamında bulunduğu, anılan suç için maddede öngörülen cezanın süresi itibariyle delilleri takdir ve davaya bakmanın 5235 sayılı Kanununun 11. maddesi uyarınca Asliye Ceza Mahkemesinin görevine girdiği, bu nedenle görevsizlik kararı verilmesi gerektiği gözetilmeden yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulması,

Kanuna aykırı, sanıkların temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülüş olduğundan, diğer yönleri incelenmeksizin hükmün bu sebepten dolayı **(BOZULMASINA)**, 28.11.2013 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Onbirinci Ceza Dairesi

E: 2011/13623
K: 2013/7894
T: 15.05.2013

- Başkasına Ait Kimlik veya Kimlik Bilgilerinin Kullanılması
- Resmi Belgenin Düzenlenmesinde Yalan Beyan
- İdari Yaptırım Gerektiren Eylem
- Suçun Unsurları

Özet: Alkollü araç kullanırken yakalandığında, katılana ait sürücü belgesini görevlilere ibraz eden sanığın eyleminin, suça konu sürücü belgesi gerçek kişiye ait olsa da, alkollü araç kullanma fiilinin idari yaptırımını gerektirmesi nedeniyle TCK'nın 206. maddede yazılı resmi belgenin düzenlenmesinde yalan beyan suçunu oluşturduğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 206, 268)

1- Sanıklar müdafinin, sanık Mahmut hakkındaki hükme yönelik temyizinin incelenmesinde:

5237 sayılı TCK'nın 268. maddesinde düzenlenen "başkasına ait kimlik veya kimlik bilgilerinin kullanılması" suçunun oluşabilmesi için, kişinin işlediği suç nedeniyle kendisi hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılmasını engellemek amacıyla, gerçek bir kişiye ait kimliği veya kimlik bilgilerini kullanması gerekmekte, bildirilen kimlik bilgilerinin gerçekte var olmayan kişilere ait olması halinde ise aynı Yasanın 206. maddesindeki suç meydana gelmektedir.

Kabahat niteliğindeki veya disiplin soruşturmasına esas eylemlerin kendisi yönünden sonuçsuz kalmasını sağlamak amacıyla başkasının kimliğini veya kimlik bilgilerini kullanma eyleminin aynı Yasanın 268. maddesindeki suçu oluşturmayacak ise de, yetkisi bulunan görevlilerce resmi bir belgenin düzenlenmesi sırasında böyle bir eylemin gerçekleştirilmesi halinde TCK'nın 206. maddesine uyan suç oluşturacağı cihetle, olay tarihinde alkollü araç kullanırken yakalanan sanık Mahmut'un görevlilere katılana ait sürücü belgesini ibraz etmesi biçiminde gerçekleştirdiği eyleminin, suça konu sürücü belgesinin gerçek kişiye ait olması nedeniyle ve alkollü araç kullanmak suçunun idari yaptırımını gerektirmesinden dolayı TCK'nın 206. maddede yazılı resmi belgenin düzenlenmesinde yalan beyan suçunu meydana getirdiği anlaşılmalı tebliğnamedeki bozma istemine iştirak edilmemiştir.

Toplanan deliller karar yerinde incelenip yüklenen suçun sübutu kabul, soruşturma ve kovuşturma sonuçlarına uygun şekilde vasfı tayin, cezayı artırıcı ve azaltıcı sebebin bulunmadığı takdir kılınmış, savunması inandırıcı gerekçelerle reddedilmiş, CMK'nın 231. maddesinin uygulanmama gerekçesi de gösterilerek karar verilmiş ve incelenen dosyaya göre verilen hükümde bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan, sanıklar müdafinin bir sebebe dayanmayan ve yerinde görülmeiyen temyiz itirazlarının reddiyle hükmün isteme aykırı olarak **ONANMASINA**,

2- Sanıklar müdafinin, sanık Ahmet ile ilgili hükme yönelik temyizinin incelenmesine gelince:

Suç tarihinde alkollü araç kullanırken yakalanması üzerine, polis memurlarına ruhsatla birlikte katılanın sürücü belgesini vererek katılan adına ceza tutanağı düzenlenmesini sağlayan diğer sanık Mahmut'un, otomobili teslim alması için çağırması üzerine olay yerine gelen ve aracı teslim alan sanık Ahmet'in suça ne suretle iştirak ettiğine dair delillerin nelerden ibaret olduğu karar yerinde gösterilip açıklanmadan, mahkumiyete hükmolunması,

Yasaya aykırı, sanıklar müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı, 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi uyarınca **(BOZULMASINA)**, 15.05.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

**T.C.
YARGITAY**

Onbirinci Ceza Dairesi

E:2012/15876

K:2014/3462

T: 26.02.2014

- Mühür Bozma
- Suçun Unsurları
- Mührün Konuluş Amacına Aykırı Davranmak

Özet: Sanığın elektrik sayacına konulan mührü bozmaksızın direktten gelen branşman kablosunu sayaca girmeden yarmak suretiyle elektrik kullanmayı sürdürerek mührün konuluş amacına aykırı hareket ettiği cihetle yüklenen mühür bozma suçunun tüm unsurlarıyla oluştuğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 203)

Dosyada mevcut mühürleme ve mühür bozma tutanakları, sanığın ikrara dayalı savunması, tutanak tanığının oluşa uygun yeminli anlatımı ve tüm dosya kapsamına göre, 08.10.2008 tarihinde elektriği kesilerek mühürlenmiş sayaçtan, 17.04.2009 günü yapılan kontrolde mühürü fiziken bozmadan, sayaçtan geçirmeksizin elektrik kullanmaya devam edildiğinin tespit edildiği, 5237 sayılı TCK'nın 203. maddesinde düzenlenen "mühür bozma" suçunun konusunun, kanun veya yetkili makamların emri uyarınca bir şeyin olduğu gibi korunması veya üzerinde değişiklik yapılmaması için konulan mühür olduğu, kanunla verilmiş yetkiye dayalı olarak ve usulüne uygun bir şekilde yetkili makam tarafından konulan mührün kaldırılması ya da konuluş amacına aykırı hareket edilmesi ile mühür bozma suçunun oluşacağı, somut olayda sanığın elektrik sayacına konulan mühürü bozmaksızın direktten gelen branşman kablosunu sayaca girmeden yarmak suretiyle elektrik kullanmayı sürdürerek mührün konuluş amacına aykırı hareket ettiği, yüklenen suçun tüm unsurlarıyla oluştuğu ve sübuta erdiği cihetle mahkumiyetine karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, sanığın suçu işlemediği yolundaki isabetsiz gerekçeyle yazılı şekilde beraatine karar verilmesi,

Yasaya aykırı, katılan vekilinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülüş olduğundan hükmün bu sebepten 5320 sayılı Kanununun 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi uyarınca istem gibi **(BOZULMASINA)**, 26.02.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.

YARGITAY

Onikinci Ceza Dairesi

E: 2013/9098

K:2014/2764

T: 05.02.2014

- Taksirle Öldürme
- Trafik Kazası
- Soruşturma İzni

Özet: Önleyici Hizmetler Büro Amirliğinde görevli polis memuru olan sanığın, resmi polis hizmet aracı ile çevik kuvvet personelini taşıyan servis aracının güvenliğini sağlamak için giderken meydana gelen kaza sonucu ölüme neden olmasından dolayı 4483 sayılı Yasa uyarınca soruşturma izni alınmalıdır.

(5237 s. TCK m. 85)
(5271 s. CMK m. 223/8)
(4483 s. MDKGYK m. 2)

Taksirle öldürme suçundan sanığın mahkumiyetine ilişkin hüküm, sanık ve katılanlar tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Hükümde, katılanın yüzüne karşı verilen karara karşı kanun yolu başvuru süresinin, kararın "tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren" başlayacağını belirtmesi suretiyle katılanın yanıltmış olması karşısında, katılan Alaattin'in 19.09.2011 tarihli temyiz isteminin, öğrenme tarihi itibarıyla süresinde olduğu kabul edilerek yapılan incelemede;

Suç tarihinde A... İlçe Emniyet Müdürlüğüne bağlı Önleyici Hizmetler Büro Amirliğinde görevli polis memuru olan sanığın, resmi polis hizmet aracı ile yanında diğer görevli polis arkadaşı tanık Abdülkadir olduğu halde, telsiz anonsu ile verilen Üsküdar Çevik Kuvvetten çıkan ve çevik kuvvet personelini taşıyan ve Tuzla'dan dönüp sanığın çalıştığı Emniyet biriminin görev alanında yer alan Bostancı Köprüsüne yaklaşan servis aracının güvenliğinin sağlanması yolundaki talimat üzerine, Bostancı Köprüsüne gitmek üzere araçla ayrılırken dosyaya konu çarpışma olayının meydana geldiği, sanığın görevi nedeniyle gerçekleşen taksirle ölüm olayında eyleminin 4483 sayılı Kanun uyarınca soruşturma iznine tabi olduğu, ilgili merciden soruşturma izni istenip, davanın bu izin süresince durmasına karar verilmesi gerekirken davaya devamlı hüküm kurulması,

Kanuna aykırı bulunduğundan, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmeyle, hükmün bu nedenle, 5320 sayılı Kanununun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMÜK'un 321. maddesi gereğince **(BOZULMASINA)**, 05.02.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Onikinci Ceza Dairesi

E: 2013/10477

K: 2014/2856

T: 06.02.2014

- **Hapis Cezasının Ertelenmesi**
- **Ertelemenin Koşula Bağlanması**
- **Zararın Belirlenmesi**
- **Ödeme Gücü**

Özet: Hapis cezasının ertelenmesinin mağdurun veya kamunun uğradığı zararın tazmin suretiyle tamamen giderilmesi koşuluna bağlı tutulabilmesi için sanığın ödeme gücünün dikkate alınması suretiyle gerçek zarar miktarının belirlenmesi gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 51/2)

Taksirle yaralama suçundan sanığın mahkumiyetine ilişkin hüküm, sanık tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, incelenen dosya kapsamına göre, sanığın yerinde görülme-yen sair temyiz itirazlarının reddine; ancak;

5237 sayılı TCK'nın 51/2. maddesi gereğince cezanın ertelenmesi mağ-durun veya kamunun uğradığı zararın aynen iade, suçtan önceki hale getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi koşuluna bağlı tutulabilir ise de, sanığın ödeme gücünün de dikkate alınması suretiyle zararın belirlenmesinden sonra tazmin şartıyla cezanın infazının ertelenmesine karar verilebileceği gözetilmeksizin, gerçek zarar miktarı belirlenmeksizin ve sanığın ödeme gücüyle ilgili herhangi bir tespitle bulunulmaksızın mağdurun iddia ettiği ve somut herhangi bir bulguya dayanmayan 15500 TL zararın ödenmesi şartıyla ertelemeye karar verilmesi,

Kanuna aykırı olup, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün 5320 sayılı Kanununun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak **(BOZULMASINA)**, 06.02.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

**T.C.
YARGITAY
Onüçüncü Ceza Dairesi**

E:2014/5165

K:2014/6063

T:25.02.2014

- **Hırsızlık**
- **Etkin Pişmanlık**
- **Kısmi Geri Verme**
- **Mirasçı Rızası**

Özet: Kısmi geri vermeye muvafakatinin bulunup bulunmadığı sorulmadan önce kovuşturma aşamasında vefat eden şikayetçinin mirasçılarının, kısmi geri vermeye rızalarının bulunup bulunmadığı sorularak sonucuna göre hüküm verilmesi gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 168/4)

Mahalli mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle dosya incelenerek, gereği düşünüldü:

Dosya ve duruşma tutanakları içeriğine, toplanıp karar yerinde incelenerek tartışılan hukuken geçerli ve elverişli kanıtlara, gerekçeye ve hakim-in takdirine göre; suçun sanık tarafından işlendiğini kabulde ve nitelendirmede usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmış, diğer temyiz itirazları da yerinde görülmemiştir.

Ancak;

1- Müştekinin, kısmi geri vermeye muvafakatinin bulunup bulunmadığı sorulmadan ve kovuşturma aşamasında 11.01.2013 tarihinde vefat ettiğinin anlaşılması karşısında; müştekinin mirasçılarında kısmi geri vermeye rızası bulunup bulunmadığı sorularak sonucuna göre sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekirken, yazılı şekilde eksik soruşturma ile hüküm tesisi,

2- 5237 sayılı TCK'nın 53. maddesi uyarınca uygulama yapılmaması,

Bozmayı gerektirmiş, sanık Ecevit müdafinin temyiz istemi bu bakımdan yerinde görülmüş olduğundan, hükmün açıklanan nedenlerle isteme uygun olarak **(BOZULMASINA)**, 25.02.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Onüçüncü Ceza Dairesi

E:2013/14597

K:2014/13145

T: 09.04.2014

- **İşyeri Dokunulmazlığının İhlali**
- **İnşaat Halinde Depo**
- **Müsadere Hakkaniyet**

Özet: inşaat halindeki bir binanın merdiven boşluğunda market malzemelerini koymakta kullanılan depo vasfındaki yere girilerek hırsızlık suçunun işlendiği olayda işyeri dokunulmazlığını bozma suçunun yasal unsurları oluşmamıştır.

TCK 'nın 54/3. maddesi uyarınca suça konu eşyanın 72 lira olan değeri ile suçta kullanılan aracın 2300 lira olan değeri kıyaslandığında, aracın müsaderesinin işlenen suça nazaran daha ağır sonuçlar doğuracağı ve hakkaniyete aykırı olacağı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 54/3, 116)

Mahalli mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle dosya incelenerek, gereği düşünüldü:

A- Suça sürüklenen çocuk hakkında işyeri dokunulmazlığını bozma suçundan kurulan hükmün temyiz incelemesinde;

Müştekiye ait marketin karşısında, aradan yol geçen inşaat halindeki bir binanın 1. kat merdiven boşluğunda malzeme koymakta kullanılan depo vasfındaki yere suç tarihinde girilerek hırsızlık suçunun işlenmesi karşısında; işyeri dokunulmazlığını bozma suçunun yasal unsurunun oluşmadığı düşünülmeyerek suça sürüklenen çocuğun yüklenen suçtan beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,

Bozmayı gerektirmiş, suça sürüklenen çocuk Çetin müdafinin ve o yer Cumhuriyet Savcısının temyiz istemleri bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün açıklanan nedenle tebliğnameye aykırı olarak **(BOZULMASINA)**,

B- Suça sürüklenen çocuk hakkında hırsızlık suçundan kurulan hükmün temyiz incelemesine gelince;

Dosya ve duruşma tutanakları içeriğine, toplanıp karar yerinde incelenerek tartışılan hukuken geçerli ve elverişli kanıtlara, gerekçeye ve hakimın takdirine göre; suçun suça sürüklenen çocuk tarafından işlendiğini kabulde ve nitelendirmede usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmış, diğer temyiz nedenleri de yerinde görülmemiştir.

Ancak;

TCK'nın 54/3. maddesi uyarınca suça konu eşyanın 72 lira olan değeri ile suçta kullanılan ... 272 plakalı aracın 2300 lira olan değeri kıyaslandığında, aracın müsaderesinin işlenen suça nazaran daha ağır sonuçlar doğuracağı ve hakkaniyete aykırı olacağı düşünülmemesi,

Bozmayı gerektirmiş, suça sürüklenen çocuk Çetin müdafinin ve o yer Cumhuriyet Savcısının temyiz istemleri bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün açıklanan nedenle tebliğnameye uygun olarak **(BOZULMASINA)**, bozma nedeni yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden, 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi aracılığıyla 1412 sayılı CMUK'ın 322. maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak, hüküm fıkrasından araç müsaderesine dair bölümün çıkarılarak, yerine "Suça konu eşyanın değeri ile suçta kullanılan aracın değeri kıyaslandığında, aracın müsaderesinin işlenen suça nazaran daha ağır sonuçlar doğuracağı ve hakkaniyete aykırı olacağı anlaşıldığından 35 ... 272 plakalı aracın ruhsat sahibine iadesine" cümlesinin eklenmesi suretiyle, diğer yönleri usul ve yasaya uygun bulunan hükmün **(DÜZELTİLEREK ONANMASINA)**, 09.04.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.

YARGITAY

Ondördüncü Ceza Dairesi

E:2012/8626

K:2014/842

T: 27.01.2014

- **Çocuğun Kaçırılması ve Alıkonulması**
- **Suçun Konusu/Mağduru Şikâyetten**
- **Vazgeçme Hakkı**

Özet: Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması suçunda korunan hukuki yarar, velinin aile hukukundan kaynaklanan velayet hakkı ile ilgili bulunup suçun mağdurunun veli veya kanuni temsilci olduğu, evi terk eden çocuk ise bu suçun ancak konusunu oluşturduğundan çocuğun velisi olan katılanın şikâyetinin devam etmesi karşısında çocuğun şikâyetinin bulunmadığından bahisle düşme kararı verilemeyeceği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 234)

Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması suçundan sanık Kader'in yapılan yargılaması sonunda; atılı suçtan açılan kamu davasının şikâyet yokluğu nedeniyle düşürülmesine dair Ardanuç Sulh Ceza Mahkemesinden verilen 01.05.2008 gün ve 2007/96 Esas, 2008/23 Karar sayılı hükmün süresi içinde Yargıtayca incelenmesi O Yer Cumhuriyet Savcısı tarafından istenilmiş olduğundan, dava evrakı

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında tebliğname ile Daireye gönderilmekle incelenerek gereği düşünüldü:

Aile düzenine karşı işlenen suçlar arasında sayılan ve yasal temsilcisinin bilgisi veya rızası dışında evi terk eden çocuk hakkında ailesinin endişe içinde kalmasının önlenmesini amaçlayan dava konusu suçta, korunan hukuki yarar, velinin aile hukukundan kaynaklanan velayet hakkı ile ilgili bulunup suçun mağdurunun veli veya kanuni temsilci olduğu, evi terk eden çocuğun ise bu suçun ancak konusunu oluşturduğu anlaşılması karşısında, onaylı nüfus kayıt örneğinden 17 yaş içerisinde olduğu görülen çocuğun velisi katılan Sevcan'ın şikâyetinin devam etmesine rağmen, sanık hakkında atılı suçtan açılan kamu davasının ailesini veya yetkili makamları haberdar etmeksizin yanında tuttuğu Meral'in şikâyetinin bulunmadığından bahisle düşürülmesine karar verilmesi,

Kanuna aykırı, O Yer Cumhuriyet Savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan hükmün 5320 sayılı Kanunun 8/1. maddesi gözetilerek CMUK.nın 321. maddesi uyarınca **(BOZULMASINA)**, 27.01.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Ondördüncü Ceza Dairesi

E:2012/8472

K:2014/1008

T: 28.01.2014

- **Cinsel Taciz**
- **Kişilerin Huzur ve Sükununu Bozma**
- **Araçla Takip**

Özet: Çocuğu ile sağlık ocağına gittiği sırada araçla şikayetçiyi takip edip, burada bir süre kalıp çıktığında da kapı önünde bekleyerek araçla peşinden gelen, şikayetçinin durumu haber vermek için eşinin iş yerine yöneldiği halde takibe devam eden şüphelinin, şikayetçinin durumu eşine anlatması ve eşinin isteği üzerine caddeye çıkıp yürüdüğünde yeniden araçla takibe geçtiği olayda eylemin kişilerin huzur ve sükununu bozma suçunu oluşturduğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 105/1, 123)

Cinsel taciz suçundan sanık İsmail'in yapılan yargılaması sonunda; eyleminin kişilerin huzur ve sükûtunu bozma suçunu oluşturduğu kabul edilerek bu suçtan mahkûmiyetine dair Ankara 4. Sulh Ceza Mahkemesinden verilen 06.04.2011 gün ve 2010/935 Esas, 2011/417 Karar sayılı hükmün süresi içinde Yargıtayca incelenmesi sanık müdafî tarafından istenilmiş olduğundan dava evrakı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında tebliğname ile Daireye gönderilmekle incelenerek gereği düşünüldü:

Mahkemece, müştekinin çocuğu ile sağlık ocağına gittiği sırada şüphelinin içinde bulunduğu araç ile kendisini takip ettiği, sağlık ocağında yaklaşık 20 dakika kadar kalıp çıktığında da kapı önünde beklediğini gördüğü ve yine araçla peşinden geldiği, müştekinin durumu haber vermek için eşinin iş yerine yöneldiği halde şüphelinin takibine devam ettiğini ve iş yerine girince şüphelinin de aracını park ettiği, durumu eşine anlatması ve eşinin isteği üzerine caddeye çıkıp yürüdüğünde şüphelinin

yeniden aracını çalıştırıp takibe geçtiği oluŖa uygun olarak kabul edilmiŖ ve açıklanan eylemin kiŖilerin huzur ve sükûtunu bozma suçunu oluŖturduėuna iliŖkin vasıflandırmanın doğru olduğu anlaŖıldıėından, delillerle iddia ve savunma göz önünde tutularak tahlil ve takdir edilmiŖ sübutu kabul olunan fiilin unsurlarına uygun Ŗekilde tavsif ve tatbikatı yapılmıŖ bulunduğundan, sanık mdafin yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddiyle hükmün (**ONANMASINA**), 28.01.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
OnbeŖinci Ceza Dairesi

E:2013/15513

K:2014/4588

T: 12.03.2014

- **Mala Zarar Verme**
- **Ağaç Kesilmesi**
- **Eksik SoruŖturma**
- **Seçenek Tedbirin Yerine Getirilmemesi İhtarı**

zet: Suça konu ağaçların kesilmeden önce nerede buldukları ve gerçeğin kuŖkuya neden olmayacak Ŗekilde belirlene-bilmesi açısından, söz konusu ağaçların dip kütükleri ile köklerinin araŖtırılarak ağaçların nereden kesildiğinin tam olarak tespit edilmesi, ağaçların sanıklara ait arazilere geiŖe engel teŖkil edip etmediğinin belirlenmesi, ifti Malları Koruma Birliği tarafından Belediye BaŖkanlıėına ağaçların yerinin belirlenmesi ve kesimlerinin sağlanması yönünde bir talepte bulunup bulunmadığının tespiti ile ağaçların kesimi sırasında sanıkların olay yerinde olup olmadıkları hususundaki eliŖkilerin giderilmesi gerektiği gözetilmelidir.

TCK'nın 50/6. maddesinde yer verilen, kısa süreli hapis cezasının kısmen veya tamamen infazı hususundaki karar, ancak seçenek tedbirlere hükmedilmesi halinde mümkündür.

(5237 s. TCK m. 50/6, 152/1-c)

Dosya incelenerek gereği dŖnld;

Mala zarar verme suçu, baŖkasının mülkiyetinde bulunan taŖınır veya taŖınmaz malın kısmen veya tamamen yıkılması, tahrip edilmesi, yok edilmesi, bozulması kullanılamaz hle getirilmesi veya kirletilmesiyle oluŖur. Bu bakımdan, söz konusu suç, seçimlik hareketli bir suçtur. Yıkma, yalnızca taŖınmazlar için söz konusudur. TaŖınmazın nceki kullanılıŖ biçimine uygun olarak bir daha kullanılamaz duruma getirilmesini ifade eder. Yok etme, suça konu Ŗeyin maddi varlığını ortadan kaldırmaktır. Bozma, suça konu Ŗeyin, amacına uygun olarak kullanılması olanağını ortadan kaldırmaktır. Kirletme, baŖkasının binasının duvarına yazı yazmak, resim yapmak, afiŖ ve iln yapıŖtırmak Ŗeklinde gerekleŖtirilmektedir.

Katılan İskender'in tapuda babaannesi adına kayıtlı olup kendisi tarafından icar karŖılıėında kullanılan arazisi ile sanık İfakat'a ait taŖınmazın yan yana bulunduğu, sanıkların iki arazi arasındaki yolu geniŖletmek ve temizletmek amacıyla ifti Malları Koruma BaŖkanlıėı'na müracaatta buldukları,

suç tarihinde görevlilerin geldiği ve karı koca olan sanıkların birlikte hareket ederek katılan tarafından kullanılan arazinin kendilerine ait olduğunu söyleyerek üzerindeki siyah bardak eriği ve ayva ağaçlarını kestirdikleri ve bu şekilde mala zarar verme suçunu işledikleri iddia ve kabul olunan somut olayda;

1- Sanıkların savunmalarında üzerine atılı suçlamayı kabul etmediklerini, yolda katılana ait meyve ağaçlarının bulunmadığını, görevlilerin yolda bulunan çalılıkları kestiklerini beyan etmeleri, bilirkişi raporu ve olay yerine ait CD içerisinde yer alan fotoğraf ve görüntülerde kesilen ağaçlara ait dip kütüklerinin nerede bulunduğuna ilişkin bir bilgi edinilememesi, ağaçların kesilmeden önce nerede buldukları hususunun tam olarak anlaşılmasında karşısında; gerçeğin kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde tespiti bakımından, söz konusu ağaçların dip kütükleri ile köklerinin araştırılarak ağaçların nereden kesildiğinin tam olarak tespit edilmesi, ağaçların sanıklara ait arazilerine geçişlerine engel teşkil edip etmediğinin belirlenmesi, Çiftçi Malları Koruma Birliği tarafından Belediye Başkanlığına ağaçların yerinin belirlenmesi ve kesimlerinin sağlanması yönünde bir talepte bulunup bulunmadığının tespiti ile ağaçların kesimi sırasında sanıkların olay yerinde olup olmadıkları hususundaki çelişkiler giderildikten sonra sonucuna göre sanıkların hukuki durumlarının tayin ve takdirinin gerektiği gözetilmeksizin eksik incelemeyle yazılı şekilde hüküm kurulması,

Kabule göre de;

2- Düzenlediği bilirkişi raporu hükme esas alınan Bekir'in keşif zaptında trafik polisi olarak belirtilmesi, bilirkişi raporunu ise fen bilirkişisi kadastro teknisyeni olarak ibraz etmesi karşısında, bilirkişinin uzmanlık sahasının ve sıfatının ne olduğunun açık bir şekilde belirtilerek dosyaya yansıtılması gerektiğinin gözetilmemesi suretiyle CMK'nın 66/1. maddesine aykırı davranılması,

3- TCK'nın 50/6. maddesinin tedbirlerle sınırlı olduğu gözetilmeksizin, sanıkların seçenek yaptırım olan adli para cezasını infaz aşamasında ödemedikleri takdirde haklarında verilen kısa süreli hapis cezasının kısmen veya tamamen infazı hususunda karar verileceğinin ihtarına karar verilmesi,

Bozmayı gerektirmiş, sanıkların temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Kanun'un 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi uyarınca (**BOZULMASINA**), 12.03.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
Onbeşinci Ceza Dairesi

E: 2012/14636

K:2014/6206

T: 02.04.2014

- **Dolandırıcılık**
- **Evlilik Vaadi**
- **Suçun Unsurları**

Özet: Sanıkların katılana yönelik herhangi bir hileli davranışları bulunmayıp, evlenme kararından sonra bu karardan vazgeçilmesinin dolandırıcılık kastıyla hareket edildiğini göstermeyeceği, sanıkların

yüklenen suçtu gerçekleştirdiklerine ilişkin delil bulunmadığından beraatlerine karar verilmesi gerektiğı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 157)

Dosya incelenerek gereğı düşünöldü;

Dolandırıcılık suçunun oluşabilmesi için; failin bir kimseyi, kandırabilecek nitelikte hileli davranışlarla hataya düşürüp, onun veya başkasının zararına, kendisine veya başkasına yarar sağlaması gerekmektedir. Hile nitelikli bir yalandır. Fail tarafından yapılan hileli davranış belli oranda ağır, yoğun ve ustaca olmalı, sergileniş açısından mağdurun inceleme olanağını ortadan kaldıracak nitelikte bir takım hareketler olmalıdır. Kullanılan hileli davranışlarla mağdur yanılgıya düşürölmeli ve bu yanıltma sonucu yalanlara inanan mağdur tarafından sanık veya bir başkasına haksız çıkar sağlanmalıdır. Hilenin kandırıcı nitelikte olup olmadığı olaysal olarak değerlendirilmeli, olayın özelliğı, fiille olan ilişkisi, mağdurun durumu, kullanılmışsa gizlenen veya değiştirilen belgenin nitelikleri ayrı ayrı nazara alınmalıdır.

Eşinin hasta olduğu gerekçesiyle yeni eş arayan katılanın baba kız olan sanıklarla tanıştırdığı, katılanın sanık Hatice ile evlenmek istediğini söylemesi üzerine, sanığın bu teklifi kabul edip ve babası olan diğer sanığın da onayladığı ve Hatice'nin sanıkla evlenmesi karşılığında, 6.000 TL para ve bir kısım altın takı istedikleri, ardından da Hatice'nin henüz boşanmadığını biraz beklemesini söyledikleri, katılanın kabul ederek belirtilen miktar para ve yaklaşık 2000 TL değerinde ziynet eşyasasını verdiğı beklediğı süre içerisinde sanıklara üç ayrı zamanda toplam 400 TL daha gönderdiğı, ancak sanıkların bir süre sonra bu evlilik olayından vazgeçtiklerini belirtip para ve ziynet eşyasası da almadıklarını söyleyerek haksız menfaat temin ettikleri iddia edilen olayda;

Katılanın eş araması ve tanışma isteğı üzerine sanıklarla tanıştığı sanıkların tanışma hususunda bir talepleri bulunmadığı, sanıkların açık kimliklerini gizlemedikleri, kız isteme ve yüzük hediye edilmesi ile evlilikten vazgeçilmesi arasında yaklaşık beş ay zaman geçtiğı, sanıkların katılanın evli olduğunu sonradan öğrendiklerini beyan ettiklerinin anlaşılması karşısında sanıkların katılana yönelik herhangi bir hileli davranışı bulunmayıp, evlenme kararından sonra bu karardan vazgeçilmesinin dolandırıcılık kastıyla hareket edildiğini göstermeyeceğı, sanıkların yüklenen suçtu gerçekleştirdiklerine ilişkin delil bulunmadığından beraatları yerine mahkumiyetlerine karar verilmesi,

Bozmayı gerektirmiş, sanıkların temyiz itirazları bu itibarla yerinde görölmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Kanunun 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi uyarınca **(BOZULMASINA)**, 02.04.2014 tarihinde oybirliğıyle karar verildi.